

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, községi jegyzők és tanítók részére egész évre 3 frt.
Halmérek és koreszmárosok részére az „Halmérek Közlönyé” vel együtt egész évre 4 frt.

Az előfizetések postautalvánnyal eszközöndök.

Egyes számok 10 kr. ával kaphatók a kiadóhiv.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr., többszöriért 1 1/2 kr. fizetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos garmond sor díja 15 kr. Hirdetőirodák, előfizetők vagy gyakori hirdetők tetemes díjkedvezményben részesülnek.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Kéziratok a szerkesztőséghez Kossuth-utca 19. sz. ház 1. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak. Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk, a kiadóhivatalba (Deák-Ferencz u. 11. sz. alá) intézendők. Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

A buza árának csökkenéséről.

Sajnálattal kell beismernünk, hogy buzáunkat a külföld nem keresi, malomiparosaink pedig nem veszik; inkább hajlanak az olcsóbb, de jószágra nézve sokkal silányabb oláh buza felé, minek az lesz a következménye, hogy Magyarország saját zsrjában fog megfuladni.

Sokan azt hiszik, hogy a buza ára csökkenésének egyedül a külföldi konkurrenzia az okozója, a külföld pedig azt rebesgeti, hogy a magyar buza igen drága, nem veheti. Mi sem az egyik, sem a másik nézetét nem osztjuk teljesen; az elsőt azért nem, mert a silányabb minőség a jó minőséget le nem győzheti, s végre is csak rájön a fogyasztó közönség, hogy a drágább mindig a legolcsóbb; de magunknak is iparodnunk kell mind lisztben mind gabonában a leglisztábbat, legjobbat hamisítatlanul előállítani és a külföldnek felajánlani, mert ha észreveszi, hogy mitőlünk hamisítványt kap, csak egyszer hagyja magát megcsaltni, — nem osztjuk a másik nézetét azért, mert a gabona árát nem a termelő, hanem a külföld határozza meg; haszálalanul mondja a magyar termelő: búzámat 10 — 12 frton álól nem adom, nem adhatom, — vevőre találni nem fog; példa a múlt és folyó év, hol a buza ára már 5 — 6 frtra alá csökkent. Ezt bizony nem a magyar gazda akarta így, hanem egyrésztben a sorsunkat annyira befolyásoló külföld, másrésztben pedig a magyar malomiparosok, különösen pedig a malom-részvénytársaságok, melyek önként be-

vallják, hogy olcsó oláh búzát örtenek magyar helyett, vagy legalább is azzal keverik, s így bevallják azt is, hogy a magyar terményt meghamisítják, melynek azon világra szóló híre ismeretes, hogy egyedül a magyar buzalisztból lehet csak rétesléstét nyújtani s a legfinomabb süteményeket készíteni.

Ha a magyar buza eme tulajdonságára büszkéek vagyunk s ha mégis magunk döntjük le ama válaszfalat, mely a mi búzáunkat az egész világ búzájától elkülöníti, nem követnek-e el nemzeti öngyilkosságot azok, kik a jót rosszal keverik? És minő lelkiismerettel tehetik azt némely malomiparosok, hogy még petitióálnak is a végett, hogy a Romániával kötött gabona vámtarifa tételei föl ne emeltessenek, okul egyedül azt hozván fel, hogy ellenesetben az ő nagyobb nyereségük csökkeni fog!

Am csökkenjen a részvénytársaságok nagy haszna, — amennyire ez csökkenik, annyira fog emelkedni a magyar buza értéke. Mintha csak egyedül ő érettük volna az ország, a gazdaközönség pedig semmisse volna!

Nem csalást követne-e el az a gazda, aki a magyar földön termelt kitűnő minőségű búzáját a sokkal silányabb s két forinttal is olcsóbb oláh búzával megkeverné s így adná át a malomiparosnak? Nem perelné-e be csalás végett eme gazdát a vevő, mikor ezt észrevenné? Mégis különös, hogy a csalásnak eme nemét a malomiparosok még csak nem is titkolják, sőt úgy látszik, nagyszemű mesterfogásnak tartják, mintha

bizony a fogyasztó közönség vagy a külföld ezen eljárást helyesnek, észszerűnek, vagy éppen jogosítotttnak tartaná!

De megfoghatatlan az is, hogy az oláhok éppen Magyarországon, hol a legkitűnőbb buza terem, találják a legjobb piacra; csak vigyék el búzájukat Schweitzba vagy bárhová s állítsák szembe a magyar búzával: megfogják látni, hogy az oláh termény minden olcsósága mellett sem fog annyi vevőre találni, mint a hamisítatlan magyar.

A malom részvénytársulatokat is egészségesebb alapokra kellene fektetni, nehogy a gazdaközönségnek kárt tegyenek. Kezelők mesterséges úton teremlik elő a nagy osztalékot, a melynek után a részvényesek — be nem látva a más oldalról fölmerülő ropant károkat — szerfelett örvendenek. De csak egy éven át tartózkodjanak malomiparosaink oláh búzát vásárolni (hisz a nagy olcsóság mellett úgy sincs reá szükségük) tapasztalni fogjuk, hogy a magyar piacról az oláhok leszorítottak s vevő hiányában önként elmaradnak, — s ehhez nem kell egyéb, mint egy kevésbé több hazafiság.

De csak akkor! . . .

Rejtelmes három szöcska. Ha az ő szöcske prófétai korszak már le nem járt volna, azt mondanám: Samuel köpenybe burkolva képzelé magát az illető uri ember, midőn november 3-án, a tanítói ünnepség közepette, a szőlő békés egyéniségével össze nem egyeztethető szavak elhangzottak ajkairól: „Rimaszombat városa mindenkör tisztelettel viseltetett a tanítók iránt, mert volt idő, hogy a tanítót bírónak is választottak,

TÖRÖK.

ÖS BUDAVÁRA.

Törökvilág Magyarországon.

Lesz tehát jövőre két budai várunk. Az egyik a régi, tul a Dunán, a lánchiddal szemben, — ez az új — most épülő királyi palotájával, lüzgő kertjeivel, melancholikus csendjével. Két főpiacán farkasszemet nez egymással az ébredő nemzet zászlóvívője és egy elpusztult nemzet zászlóvívője. Ez a régi vár és ma már mégis ez az új. A régi bástyák csak itt-ott látszanak inkább dűszül, a régi bástyakapukat letördelte az új nemzedék és a király palotáját nem a sáncz vedi, hanem a nemzet.

A másik budai vár szintén most épül. Oda építik a kiállítás tészomszédságába. E heten teték meg helyén az első kapavágást. S ez a másik, ez az új budai vár, ez lesz a régi, az ősi vár.

Ös Budavára! Maga e szó is olyan, mintha üzenet volna a multból. Mintha ez volna az az üdvözlét, melylyel a magyar nemzet dicsőséges multja köszönti a jövő esztendőben a szorgalmas jelenet, mely megülve az ezredéves fennállás ünnepét, e nemzet minden kincsét odarakja a műveit világ elé:

— Ime ez vagyok ma!

S tul a modern kupolás csarnokokon, rámutat az ősi viharlatta bástyafal közepén kiugró toronyra, melynek homlokán aranybetűk-

kel van kiverve: Ös-Budavára, büszkén ejtve a szót:

— Ime ez voltam a multban:

A mult és a jelen. Modern értekezés a nemzet haladásáról a jelen versenyében, egy élni vágyó nemzet nemes harca a létért, melyben a fegyver az iparos szerszáma, a harczmező pedig a műhely. Ez a nemzeti kiállítás.

A másik, Ös Budavára, rege a multból, mit csengő rimbe szedett, a lantos dalos ajka, s pengeti hozzá kobzán azt a mélabus danát, mely lágyan sir ha szerelmét dicséri, de csatogó viharba csap át, ha vészben a haza.

Ez a rege most válik valósággá. A kiállításon tul, az állatkert és ezíra szánt nagy területén építik fel nemzeti dicsőséges multunk emlékére: Ös Budavárának egy részét, úgy a hogy állott, harmadfél századdal ezelőtt, a török hódoltság utolsó napjaiban.

Nagy gonddal, fárasztó tanulmánnyal a mi elpusztult műtörténelmi emlékeink gondos és fáradszatos gyűjtésével már egy éve tervezik ezt, festők, művészek, írók és műépítések. Az ősi budai vár minden háza, minden épülete külön-külön tanulmány volt. Töredezett czimerek vallanak gazdáikra. Az építkezés bizarr, sajátosság, kevert. Régi uri magyar házak nyugodt egyszerűségét tarka czimerekkel, kiugró erkélyekkel, rácsos ablakokkal aggat a tele a törökök megszálló serege. A városbíró házában a budai basa székel. A régi rácz üzleteket örömeny és arabs kalmárok foglalták el, az utca köze péig teregetve portékáikat. A templomok tornya-

ról leverték a keresztet, hogy helyet adjon a félholdnak, harangozó helyett a műezzim vontatott kiáltása száll alá a toronylól. A piaczon tarkállik kelet népe vásárt csapva, prédát osztva.

Igen, valósággal így fog felépülni Ös Budavára, hogy visszatükröződjék benne ama kor élete, melyet a történelem „Törökvilág Magyarországon” néven nevez.

Mert nemcsak formákról, nemcsak épületekről van szó. Maga a vár házaival, bástyaival, mecsettel alakított templomaival, minarettel csak korhű keretül szolgál majd annak az életnek magja! eredetiségébe, sajátosságába visszaadni törekszenek azok, akik magukra vállalták Ös Budavára felépítését és e nevezetes korszak életének bemutatását.

Nap nap után más-más lesz a kép, mely a török hódoltság veszélyes napjait tükrözi vissza. Ma még diadalmas hadjáratról tér vissza a budai basa és serege rablánczra fűzve hajtja maga előtt a rabságba került népet. A janicsárok zenéje harsogva kíséri a győzedelmes hadakat. Holnap a mecsetbe száll a basa, hogy hálát adjon Allahnak a diadalért. Bogláros bég, szerezsen testőrei kísérik és meghajol előtte Ös Budavára népe. Harmadnapon már harczriadó veri fel a dözsölő janicsárokat és a tört bástyáresen hősi küzdelem után vonulnak be a magyar hajduk, a félhold mellé tűzve a Szűz-Mária magyar lobogót. És így tovább. A hadi képeket felváltja a budai polgárság akkori életének változatos megnyilatkozása. Vig szüretnek

jóllehet katolikus volt. Az ágostai egyház képviselőjének jobb szomszédja pedig ihlettségében közbe veté: »De csak akkor!...

A közbeszólót nem akarom az elfogultság vádjával illetni, mert föltételezem, hogy a katolikus is embernek tartja. E három kis szót az éles megfigyelő fontos nyilatkozatának tartom De csak akkor volt lehetséges, ezenül azonban nem. Rimaszomban nyilvános helyen vezérszerepet játszó férfiu szavai ezek. Benső meggyőződése azóta helyesen történt ez így és ezental is akkép fog történni. E meggyőződés tisztelést érdemel, mert oly helyesnek tartja, hogy ezt nyíltan vallja és e szerint intézi tetteit. Ezen egyéni meggyőződést az autonómikus szervezkedés alapján a közvéleménybe is átültetheti. Csak a katolikus oly elszigetelt az autonómia hiánya miatt, hogy moczcanni sem mer.

Ha Pozsony, Komárom, Salgó-Tarján az autonómikus szervezkedésben a polgári jogok biztosítását érvenyesíti, miért ne tehetnék meg ezt mi is, Rimaszomban szabadalmas városának katolikusai? Az autonómia javára vált a protestánsoknak, a katolikusoknak tán ártana?! Magyarországon az általános kath. autonómiát megakadályozták a központban, de azért vidékiek ne riadjanak vissza. A haza iránt való kötelességünk ez. A biztosított jogok nemes öntudata csökkenti az egymás iránt való féltékenységet, növeli a bizalmat, egyetértést, békét, a béke pedig mindenkor a biztos haladás alapja. Minél nyugodtabb a haza polgárainak meggyőződése, annál biztosabb azon alap, melyen ha Róma megmarad, le nem dől. Aki óhajtja Rimaszombát békés fejlődésé, anna le kell mondanai a: »De csak akkor« fele elvről, a mely a békét megbontja és a viszály magvát széthint. Az egyenlőség kötelezőleg ösztökél, hogy hasonló autonómiával ellátott testvéreként élhessünk drága hazánk szabadalmas városában, békesség-, egyetértés- és szeretetben; ha e hármas erényt gyakoroltuk, büszkén mondhatjuk protestánsok és katolikusok egyaránt, hogy Rimaszombát szabadalmas városának polgárai, hazafiai kötelességünket hiven teljesítettük!

— 8.

H I R E K.

— **Megyénk** alispánja az országos állatvadászokra való felhajtás eltiltása tárgyában f. év október hó 4-én kiadott rendeletét, a gazdákönoság érdekében, hatályon kívül helyezte s f. hó 10-ik napjától kezdve a szarvasmarhák, juhok és kecskék felhajtását a vármegye területén lévő községekben tartandó állatvadászokra megengedte.

hangos zeneszóval, csengős, ekhós szekérral vagy talán egy-egy gazdag budai rácz lakadalma, ismét másnapon a budai városbíró választása és napról-napra újabb képekben mindaz, ami jellemzi a kort és a benne élt embert.

Nehéz volna mindezt felsorolni. Korhü öltözetek, a régi világ zenéje, dancája, művészek, jól begyakorolt ének és zenekarok és a látványosságokhoz szükséges, mintegy 300 gyakorlott közreműködő gyalog és lóháton, lehetővé teszik, hogy e felvonulások, diszmenetek szemképrázta pompája, a várbeli épületek keretével karöltve, a leghűbb alakban varázsojják elének a mult e képeit.

Meseszerű lesz a családás, amint a látogató a legifjabb jelent oly fényesen visszatükröző kiállítás területéről kilép és egy hidon áthaladva, mintegy varázsütésre, a családásig hűten utánzott multban leli magát. Már ős budavár kapujában jancsár-örség vagy a hajduk csapatja fogadja és átlépve a boltos ives kapun, elébe tárul a régmúlt idők nyüzsgő élete.

A piacon zagyva lármában egyesül a kelet s nyugat prédaleső népe. Nyírott fejű, marcsona tatárok kínáják harárcsolt prédájukat. Nyalka kurd lovasok rablott paripákra alkuszának Petneházy déleze huszárjaival. A piacon nyíló utcák boljaiban arabs és örmény kalmárok kínálják portékáikat. Oszlopos csarnokok aljában fekete kávé szürcsölnek az ősz-szakálú török-urak s a csarnok előtt dobszó mellett járják csabos táncukat a bajadérek. Nehány házal odább kurucz legények mulatnak a tárogató édes hangjainál.

De im... egyszerre csend lesz. A műezsim szava hallatszik a minarett erkélyéről, az utca népét házakba űzik kivont kardú jancsárok; megharsan a kürt, megszólal a dob és méltóságos lassusággal vonul fényes kíséretével a mecsetbe az utolsó budai basa...

Gyönyörködve nézi majd ezt a mai kor népe, összehasonlítva a jelent a multtal, melynek eleven emlékeül épül a magyar dicsőség szinboluma: a magyarság államfentartó központja: ős Budavára.

Virág Béla.

— **Hámos László** főispán a megyei közigazgatási bizottság elnöke alatt f. hó 11-én ülést tartott.

— **Restauráció.** 1895 XXI. t.-cz. 79. szakasza értelmében 6 évre megválasztott vármegyeyi tisztviselőik mandátuma folyó év december hó 31-én lejár. Ennek folytán a fentidézett törvénynek megfelelőleg az új tisztviselők megválasztására a vármegye közönsége — főispánnal egyetértőleg — a választási közgyűlés megtartását folyó 1895 év december 19-ik napjára tűzte ki.

— **Dunay Ferencz** beszercebányai tanterületi főigazgató mult hétfőn városunkban időzőt s meleg érdeklődést mutatott főgymnáziumunk viszonyai és ügymenete iránt. Másnap Losoncra utazott.

— **Rimaszombati város** lakbér-osztályozására kiküldött bizottság f. évi november hó 18-án d. e. 9 órakor kezdte meg ülését a városháza tanácstermében.

— **Józsa Antal** kir. tanfelügyelő a mult napokban Nagy-Röczen időzött, hogy az ottani polgári és középkereskedelmi iskolák épületeit átvegye az állam tulajdonába.

— **Koszorús** dalárdánk nagyon készül a milleniumi ünnepség alkalmával rendezendő országos hangversenyre. — Váry János karmester a legújabb és legjobb dalokat szerzi meg s tanítja be nagy buzgalommal a tagokkal, kik viszont dicsőre méltó szorgalommal végzik nehez feladatukat. Hisszük, hogy a siker ismét teljes lesz s dalárdánk újabb kitüntetésben részesülend.

— **Lőrinczy György** volt rimaszombati takarékpénztári könyvelő f. hó 16-án költözött el városunkból Nyitrára, hogy elfoglalja ott a »Felső magyarországi közművelődési egyesület« titkári állását. Igazságszerető munkás ember, jó barát s kitűnő hírlapíró volt tettünk el benne. Még egyrésztől örvendünk fényes előmenetelén, addig másrésztől nehezen bírunk megbarátkozni azzal a gondlattal, hogy őt ezután nélkülözni fogjuk városunk társadalmi életében, melynek fenkölt gondolkodásánál s ragyogó szellemi tehetségénél fogva egyik erős oszlopa volt. Áldásunk és szerencsekívánatunk kísérje őt a messze távolba!

— **A rimaszombati kath. olvasó-egylet** sahalapja javára 1895. évi november hó 23-án jótékonycélu műstélyt rendez az egylet helyiségében. A műsor következőképen állított össze: Magándal, zenekísérettel éneklő: Komlósy István. Az öngyilkos vig monolog előadja. Mihályi Lajos. Goldstein Számi belépő dala, éneklő: Knöpfler Viktor. Zongorajáték négy kézzel, előadja: Tóth Aranka és Tóth Irén. Magán dal, éneklő: Hollósy Anna és Hollósy Mariska. Magándal, zenekísérettel éneklő: Komlósy István. »Egy baleset« dialog, előadja: Hollósy Mariska és Pásztor Pál. Magándal zene mellett éneklő: Hollósy Anna. »Gedővár aszszonya« Kiss Jó seftől, szavalja: Mihályi Lajos. »Honi emlékeim« ábránd, Székely Imrétől zongorán előadja: Tóth Aranka. A műstély 8 órakor kezdődik. Az előadást táncmulatság követi. Belépti jegyek ára 1—3 sor 40 kr. többi 30 kr. A jótékonycél érdekében a n. é. közönség szives pártfogását kéri a rendezőség.

— **Hymen.** Heller Lajos terménykereskedő Borsod-M.-Keresztesen eljegyzte öv. Weisz Aroné bájos leányát Malvint Rimaszécsről.

— **Tanító-gyűlés.** A rimaszombati járáskör tanítósa f. hó 13-án tartotta őszi közgyűlését városunkban Füzesy Márton likéri gyártelepi tanító elnöke mellett. A gyűlésnek legérdekesebb tárgya Füzesy felolvasása volt melyben elmonata a náási (svédországi) slójd tanfolyamon szerzett tapasztalait. Figyelemmel hallgattuk a nagy gondal és előszeretettel megirt kitűnő munkát, mi azonban az egész Slójd-féle rendszerben nem találunk egyebet nagy hangon kühumbúgnál.

— **Dicsőre méltó határozat.** A gömörmegyei m. közművelődési egyesület »Csetneki köre« f. év november hó 5-én tartotta gyűlését Szontagh Pál elnöke mellett hol a többek közt azon dicsőre méltó határozatot hozták, hogy a milleniumi kiállításra menni óhajtó körükbe tartozó tanítók egyenkint 15 frt segélyben részesíttessenek.

— **A községi iskolaszék** ajánló fölterjesztése folytán Váry János, Czikora István és Paal Gyula közt, finiskola tanító részére 50—50 forintnyi ötd-, illetve tizedéves karpótlékot szavazott meg a mult hó 30-án tartott városi képviselőtestületi közgyűlés. Örvendünk, hogy a különben is csekély díjazással bíró tanítóink anyagi helyzetén ezáltal is segítve lett némileg, mert bizony 450 frt törzsfizetés és 100 frt lakbér il-

letmény mellett manapság már nem igen lehet városunkban családos embernek tisztességesen megélni. Halljuk, hogy a többi községi tanító meg fizetésemelésért folyamodtak az iskolaszékhez, hol a kérelem méltánylásra találván, pártólólag áttételt a városi tanácshoz, innen pedig egy bizottságnak adatott ki véleményezést végett. Hisszük, hogy a bizottság egyetértőleg fog eljárni az iskolaszékkel s annak ajánlatát is kedvezően terjeszti a közelebb tartandó képviselőtestületi közgyűlés elé.

— **Hangverseny.** A rimaszombati »Polgári Olvasókör«, saját hazalapja javára — a bokréta tünepély alkalmából — folyó hó 10-én, táncmulatsággal egybekötött jótékonycélu hangversenyt rendezett a »Három Rózsa« disztermében, melyen városunk és vidékének előkelősége nagy számmal volt képviselve. A közreműködő hölgyek között leginkább kitűnt Rábely Katicza kisasszony, kinek benső érzéssel énekel s Vári János karmester által irt szép magyar dalait zajos tapsal jutalmazta a hálás közönség. A tapsból bőven kijutott az érdemekben gazdag zeneszerzőnek is. Elragadó volt a Danielisz Etel k. a. czimbalomjátéka, kinek Fülep Benjáminné urnő — elismerése jeléül — egy gyönyörű virágbokréta nyújtott fel a nézőtérről. Egyébirant a figyelmű rendezőség mindegyik női szereplőnek adományozott egy-egy virágcsokrot. Kitűnően közreműködtek még a vegyeskarban Polyak Jolán és Rásky Etel kisasszonyok, továbbá Fülep Benjámin, Huszt Lajos, Percz Samu és dr. Veres Samu urak. Az énekrészem felül ez utóbbi nagy hatást keltett még felolvasásával is; kitűnő munkájának valamennyi sora megérdemelte figyelműket. Zajosan megtapsolták érte. Kapy Gyula ur ez alkalommal mutatta be a Jankó-féle zongorát; játékát a közönség oza'tlan tetszése kísérte. Lefkovits Albert ur a »Säckingeni trombitás« című operából énekelte el nagy bravourral »Verner bucsudalát«, a rimaszombati koszorús dalárda pedig — Vári János vezetése mellett — valóságos frappans hatást keltett dalaival, miket a közönség szűnni nem akaró tapsal jutalmazott meg. A sikerült hangverseny után tánc következett, melyet a tüzesvérű fiatalok kedvvel lejötték éjféltől 3 óráig. Bevétel a felülzésekkel 285 frt 10 kr. volt, melyből a »Kör« hazalapja javára 182 frt jutott. Mielőtt sorainkat befejeznék, őszinte elismeréssel kell még adoznunk dr. Kármán Aladár Ernő urnak is, ki — mint rendező — minden lehető elkövetett a hangverseny sikeresbő tételére.

— **Alexay István** állatorvost Zólyommegye állatorvosává választották meg a mult héten. Itteni állásáról leköszönt.

— **Eljegyzés.** Kohn Adolf rimaszombati kereskedő eljegyzte Löwy Olga kisasszonyt, Löwy Fülöp beszercebányai kereskedő kedves leányát.

— **Választások.** Október hó 30-án megyebizottsági tagokul megválasztattak Ratkón: Mária Gyula szolgabíró és Fischer Károly mérnök. Harkácon: Gaál Gusztáv orvos.

— **A pelsőczl** tony és templom fölszentelése alkalmából az ottani fiatalok a »Fényes« vendéglő termében jótékonycélu zártkörű táncvigalmat rendezett a mult vasárnap estéjén. A vigalom kitűnően sikerült.

— **Forgácsfalán** az első polgári házasságot egy földműves ifju pár a mult napokban kötötte meg Holic Elek anyakönyvvezető előtt a lakosság rendkívüli érdeklődése mellett. Az új házaspár a vallás kötelmeinek is eleget tett.

— **Eljegyzés.** Minich István miskolci aliami géplakatos, folyó hó 2-án, eljegyzte Kriskovics Mariskát, Kriskovics János rimaszombati lakos kedves leányát.

— **Dobránszky János** helybeli táncmester, tegnap este fényesen sikerült zártkörű próbábált rendezett a »Három Rózsa« disztermében az ideai táncitanítási tanfolyamot bevégett növendékek részére.

— **Vasuti jegyek** hirdetései. Évenkint 35 millió vasuti jegy fordul meg a közönség kezén hazánkban, s mindezek a magyar államvasutak allomásein adatnak ki. E roppant összegű jegyforgalom egy beérkezett indítvány értelmében most kamatozólag fog kihasználtatni. A jegyek hátsólapjára ugyanis üzleti hirdetéseket fognak nyomtatni. Ebből az eddigi számítások szerint 180,000 forintnyi tiszta haszon vár az államvasutakra.

— **Válasz.** A következő sorok közlésére kértünk fel: Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapja f. évi 46-ik számában azt a hirt olvastam, hogy a murányi templom olyan rongált állapotban van, miszerint félni lehet, hogy még emberélet esik benne áldozatul. Kérem, sziveskedjék az igazság érdekében becses lapjában közölni, hogy Szilvassy

ur alaposan megvizsgálván e templom boltozatát, mint mértő edanyilatkozott, hogy ezen boltozatnak egy hónapi állandó esőzés sem árthat annyira, hogy beszakadástól kellene tartania. De maga az ismeretlen emberbarát is, ha gondolkodott volna arról, hogy a templom boltozatának sokkal erősebben kell építve lennie, sem hogy arra két nap — megszakított időközökben — esőzés veszélyessé váljék, feljelentést nem tette volna meg az alispáni hivatalnál. Az a gondolkodásban szükkülődjő feljelentő vádja alappal bírva, ez esetben az orgona erős hangja és a sok ember együttes éneklése e boltozatot már előbb is életveszélyessé tették volna. Azon reményben, hogy Tekintetes szerkesztőség ezen rektifikáló soraimnak becses lapjában helyt adand, vagyok Murányban, 1895. nov. 13. Kiváló tisztelettel Barilla János plébános.

— **Kinevezés.** Szabó György városunk polgármesterének fiát: Szabó Istvan földmives iskolai tanárt a földművelésügyi miniszter igazgatóvá nevezte ki a jászberenyi földmives iskolához.

— **Egybekelés.** Benyó Béla helybeli vaskereskedő művelt leánya: Aranka és Csontos József sárosataki tanár mult hétfőn délután fogadtak egymásnak örök hűséget Rimaszombathban Szabó György anyakönyvvezető előtt; innen az ev. ref. templomba hajtottak, hol egyház áldását Szikszay András lelkész adta rájuk.

— **A mádi honpolgár komája.** A Dobsina és Bánréve közt közlekedő vonatok egyik vezetőjével is megtörtént az a különös eset, a mi a mádi új honpolgárral, hogy tudniillik akarata ellenére is oda jutott vissza, a honnan elindult. A dolog úgy történt, hogy mikor a mult szerdán elindult a vonat Gömör-Panyitóról az egyik közepén lévő waggon köteleke elszakadt s vele együtt körül-belől 10 személyszállító kocsi ott maradt a pályán. Hiába adták meg a jelt a vonatvezetőnek, az csak robogott előre tüzes aripáján, míg nem a közelebbi állomáson aztán észrevette, hogy biz ő a többit ott felejtette Gémör Panyiton Mit volt mit tennie, a gőmozdonyt neki bízatta s robogott vissza pasasérjáiért, kik nem a legnagyobbabban köszöntötték a hűtlenül kereket oldott mádi honpolgár komáját.

— **Pótvásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a jarványos állatbetegségek miatt meghiusult őszi vásár helyett városunkban ez év november 25-ik és 26. napjain (hétfőn és kedden) szarvasmarha és juhvásárral egybekötött pótvásár tartassék.

— **Bucsu-estély.** Lőrinczy György távozása alkalmából mult pénteken bucsu-estélyt rendeztek ismerősei és jó barátai a kaszinó társalgó termében. Az estélyen körülbelül 24-en vettek részt.

— **A m. kir. csendőrség számára a belügyminiszter jóváhagyásával,** a napokban küldött meg az illetmény szabályzati utasítás, mely szerint a csendőrlégénység állományába tartozó személyek részére a jövő év január hó 1-jétől nem mint eddig havonként háromszor, hanem minden hó elsején és 16-án, tehát kétszer fizetnek ki a szoldok és egyéb járulékok. Ezzel kapcsolatban felelmitjük, hogy a csendőrlégénység javára az ugynevezett étkezési pótlékok minden betöltött 24 órai szolgálat után folyósítottatnak, míg ezelőtt csak azon esetben folyósítottak, ha szolgálatátelük a 24 órát meghaladta.

— **Nemzetközi buzapiacforgalom.** Néhány nap óta a külföldi buzapiaczokon mintegy 4—6%-nyi árvesztés jött létre a budapesti piacon is jócskán csökkent a buza ára. E lehangelő hír alapján közöljük mai vezércikkünket, melyre olvasóink figyelmét e helyen is föl hívjuk.

— **A belügyminiszter a tiszolczi anyakönyvi kerületben Dianiska Istvánt kinevezte helyettes anyakönyvvezetőnek.**

— **A sioni régula.** Mikó Pál uram jóra való bőségszaga Usapanyiton Bornemisza István földhirtokosnál Soha se bántotta senki jószágát, ne hogy vallásos ember létére megrontsa tiz parancsolatot. Szentül hitte, hogy mások is hasonlóképen gondolkoznak, — s ha szomszédjai gyanúsítottak élte valakit, akkor rendszeren gyanúsított pártjára szegődött. Eleget mondta neki, hogy hiszen volna csak elemelhető lábas jószága majd másként gondolkoznék az emberek felől. De Mikót nem lehetett megíngatni hitében, sőt arra határozta el magát utóbb, azértis vesz két bizalmi való sertést, még pedig a javából! Megesnek, ha már az emberek olyan rosszak volnának, hogy még s tizparancsolatot se tartanak tiszteletben! A két sertést hát megvette, s haza hajtva szépen hiszlalni kezdte. Épültek-szépültek a sertések, a gazda keble csakugy dagadozott az örömtől; mindennap dicsekedett a kétkezd

szomszédok előtt, hogy még se kelt lába a jószágoknak! A mult napok egyik reggelén azonban arra ébredt fel Mikó gazda, hogy — de bizony csak lába kelt a sertéseknek. Tyűh, aki szedte-veite fűzfán fűtülő Argylusa van annak Sionhagyén eltrombitált régulanak, ez már mégis dicsőség! Nosza rajta, utána annak a gézenguz hitetlen pogányoknak, aki a tizparancsolat ellenére ilyen csúfosan megszegyentette ő kelmetét tősgyökerez káalomista hitében! Futottak aztán az anyjukkal együtt amerre láttak, míg nem a mult kedden, a csendőrség erőlyes nyomozása következtében rá is akadtak a sertésekre a salgópusztai erdőségben. A tolvajok azonban nem kerültek lépre, mert neszét vévén a veszedelemnek, idejében kereket oldottak. Hejh, megörült aztán Mikó Pál uram a megkerült sertéseknek, — de azért meg az nap este kijelentette az egyik szomszédja előtt, hogy eb a csülkét komám, hogy mégis csak ember az ember, — biz az megennő amás sertését a tizparancsolat ellenére is, ha épen guszlusa támad rá! Azóta ő kigyelme se hederit sokat — sioni régulara.

— **A földművelésügyi m. kir. miniszter** következő rendeletet küldötte a törvényhatóságokhoz. A Horváth-Szlavonországos kormány f. évi október hó 27-én 52395 sz. a. kelt hirdetélyével a szaj- és körömfajással fertőzött magyarországi törvényhatóságok területéről származó szarvasmarháknak, juhoknak és kecskéknak Horváth-Szlavonországha való bevitelét egyelőre megtiltotta. A ragadós szaj és körömfajással nem fertőzött magyarországi törvényhatóságokból származó kérődzők szabályszerű marhalevéllel ellátva vasúton bevihetők, bebocsátás előtt azonban állatorvosi vizsgálat alá vétetnek. Ily állatok — a mennyiben nem azonnali levágásra vétetnek be, a szabadforgalomba bocsátás előtt 10 napig elkülönítve és állatorvosi felügyelet alatt fognak tartatni.

— **A ragadós szaj- és körömfajás miatt az** alsó Ausztriai helytartóság a következő törvényhatóságok ellen tart fenn forgalmi korlátozásokat: Arad, Árva, Bács-Bodrog, Baranya, Békés, Bihar, Borsod, Csanád, Csongrád, Esztergom, Fehér, Gémör-Kis-Mont, Győr, Heves, Hunyad, Jász-Nagykun-Szolnok, Komárom, Krassó-Szörény, Liptó, Nógrád, Nyitra, Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Pozsony, Somogy, Sopron, Szabolcs, Temes, Tolna, Torontál, Veszprém, Zala vármegyék, valamint Arad, Zombor, Baja, Szabadka, Sopron, Komárom, Újvidék, Pécs, Kecskemét, Temesvár, Versecz, Pancsova, Hódmezővásárhely és Szeged városok ellen.

— **Joleva város polgármestere folyó évi** okt. 23-ától közvetlenül a honvédelmi miniszterhez intézett folyamodványában ezen városnak új lakbér osztályozását kérte. Minthogy az 1895. évi XXXIX t. cz. 7-ik §-ának utolsó bekezdése értelmében, egyes községek az ezen szakaszban foglaltak szerint, az 1896. évi január 1-től fogva az 1900-ik év végéig terjedő időszakra nézve kivételesen újra osztályozhatók, ha az új osztályozást még az 1895. év folyamán kérik, ennél fogva felhívja a miniszter a vármegye közönségét, hogy Jolsva városnak az 1896. évi január 1-től kezdődő esetleg új osztályozása czéljából a lakbér puhatolási eljárás, a most hivatkozott törvényszakaszban foglaltakra való figyelemmel, valamint az idezett két törvényczikk végrehajtása iránt f. évi augusztus 2-án 4275-ein. sz. alatt kelt közzététellemmel kiadott utasításnak a nevezett t. czikk szakaszára vonatkozó rendelkezései értelmében foganatosítsassa és a bizottság által felveendő munkálatot legkésőbb f. évi decz. 15-ig terjessze fel. Ezen rendelet alapján a puhatolási eljárásnak a törvényhatóság részéről leendő vezetésével Kuna Aurél nagyrőcei j. b. főszolgabíró bizatott meg.

— **Mit sajnált?** Tomi Tóni felső-balogi cigány legény Dobsinán járt a mult hetekben, hogy ügyes-bajos dolgát rendbe hozza ottani rekonával hazafelé akarván utazni idejében kiballagott a vasuti pályához, de alig lépett ki a peronra — hát uram fia! egy aranygyűrűt pillantott meg a földön. Neki se kellett több, rögtön zsebébe csuszta. Ezt a gyűrűt az ottani vasuti hivatalnokok egyike vesztette el újáról, kereste is mindenütt, csak a cigány zsebében nem, Tomi Tóni pedig halgatott, mint a — sült rák. Az eredménytelen kutatás hát abbamaradt, de a hivatalnok bejelentette a kárt csendőrségnek. A cigány aztán hazazonászott szerencsésen. Egy hétre az esemény után, beállít ám Tomi Tóni az aranygyűrűvel a rimaszombati takarékpénztárba s ott zálogba csapja annak rendje és módja szerint; kapott is rá őt forintot izibe, azzal sietett a koresmába. Őt aztán olyan murit leventyített, hogy a csendőrség is neszét vette a dolognak. A megejtett nyomozás folytán megtalálták nála a zálogbárcozat, mire Tomi Tóni aztán bevallotta bűnét.

Az egészben csak azt sajnálta, hogy nem mulathatta ki magát kedvére. A csendőrség megette ellene a feljelentést.

A SZERKESZTŐ MONDANI VALÓJA.

E. K. urna k Budapest. Levelére vonatkozólag értesítjük, hogy a »Nemes főur« és »Templomszentelés« című világra szóló kuriózum tévedésből látott napvilágot lapunk mult heti számában. A tévedés úgy történt, hogy Hodinka Mihály ur, ki az érthetetlen közleményeket írta volt, lapunk felelős szerkesztőjének nevére Rimaszombathba; ámde a felelős szerkesztő hetek óta Budapestben időzik s így a nevére érkezett levelet az itteni postahivatal utána küldte a fővárosba. Mikor aztán dr. Szeless Ödön ur pénteken kezéhez kapta, bokros teendő s leginkább az idő rövidsége miatt — mivel lapunk vasárnap már megjelenik — át sem olvasta figyelemmel a közleményt, csak azt látta, hogy megyei érdekű hír, tehát sürgősen postára tette s a hozzá mellékelte levélben meghagyta, hogy a közleményeket lapunk közelebbi számában okvetlen közöljük. Így történt aztán, hogy azok a világraszóló zagyalékok bekerültek a »Gömör«-be. P. Gy.

Egy elegánsan butorozott szoba kiadó.

Értesítést a kiadóhivatal ad.

Fakereskedőknek.

Alkalmi vétel!

Tudomására hozom a kereskedő és iparosoknak, hogy Putnokon, a nagyvásártéren, a volt sertésvásári területet, gróf Serényi Béla urtól megvettem és ezen területet a közvetlen mellette levő saját földterületemmel együtt

négy házhelyre

egyenként mintegy 400 négyszögölre felosztva, ebből 3 házhelyet egyenként vagy összesen örökáron eladni szándékozom.

A venni szándékozók jelentkezzenek Friedl György vaskereskedőnél Putnokon.

Özv. Rigó Istvánné
szül. Juhász Julianna,
mint tulajdonos.

Iparosoknak.

Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási bizottságától.

1557. — kb. 1895.

Hirdetmény.

A bánréve-dobsinai m. kir. államvasut rosznyói állomásán levő hidmérleg vágányának átalakításához szükséges földterületek megszerzése ügyében szükséges kisajátítási eljárás folyó év deczember hó 17-ik napjának délelőtt 9 órájaker, Rozsnyón, a városházán fog tartatni, miről az érdekeltek azon hozzáadással értesítettek, hogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is fog érdemileg határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelen meg.

Kelt a vármegyei közigazgatási bizottságnak Rimaszombathban, 1895. november hó 11-én tartott üléséből.

H á m o s,
elnök.

önnyű jövedelmező
K E R E S E T
esetleg fix fizetés mindenki számára, ki törvényesen engedélyezett részletek és sorsjegykönyvek eladásával foglalkozni akar.
Ajánlatok
FUCHS H.
váltóháza
BUDAPEST, Kecskeméti-u. 1. sz.
intézendők.]
Alapított 1866. évben.

KÖHÖGES

elnyájkásodás és rekedtség ellen igen jó házszer a RÉTHY-féle

Pemetefű-czukorka,

mely a köhögést csillapítja és a nyálkát feloldja

Kellemes íze folytán a gyermekek is szívesen veszik.

Egy doboz ára 30 kr

Kapható: Nagy-Rőczén: Dedinszki Gyula, Rozsnyón: Pasteiner Jenő, Putnokon: Fekete Nándor, Tiszolozon: Trájtler Ferencz, Tornallyán: Urszinyi Zsigmond gyógyszerész uraknál.

Oly helyeken, hol raktár nincs, 5 dobozzal 1 frt 50 kr-rt bérmentve küld Réthy Béla gyógyszerész Békés-Csabán.

AZ „ANKER“

élet- és járadék

biztosító-társaság.

Igazgatóság:

Bócs, I. Hoher Markt (Anker-Hof).

Magyarországi vezérképviselés:

Budapest, Deák-ter 6. szám. (Anker-udvar)

Vezérképviselő: gróf Zichy Jenő, v. b. t. t.

Vezértitkár: Ludasy Sámuel.

Társasági vagyon 06 millió korona.

Eddigi kifizetések összege

73 millió korona

Biztosítási állomány 430 millió korona.

Megtámadhatatlan kötvény.

Meltányos feltételek.

Biztosítás háboru esetére.

Nagy nyeremények.

Felvilágosítással szolgál a fenti magyarországi vezérképviselés, valamint a társaság összes ügynökei.

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem húzott osztálysorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november hó 26-ig eszközözendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárúsítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban résztvesznek annélkül, hogy ezek megújításának szüksége fenforogna.

Vételsorsjegyek — amíg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 9 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárúsítóknál kaphatók, akik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrenyelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

EGY MILLIÓ

1,000,000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben az

államilag jóváhagyott

magyar

osztálysorsjátékon

melynek

nagy nyereményhúzása

1895. december 6—14-ig ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

1 egész 40 frt 1 tized 4 frt
1 fel 20 frt 1 huszad 2 frt

(Biztonság okáért kérem a sorsjegyek küldését-ajánlott levélben kérni. Az ajánlott levél portója tejében 15 kr., nyereményjegyzékért 10 kr., összesen 25 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

Heintze Károly főelárúsító

Budapest, Szervitater 3 sz.

Sürgönczim: Lottoheintze B-pest

Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménytől kilátásokhoz jussen — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat álltok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti áron.

Nyeremények

1 jutalom á	600000 kor.	600000 kor.
1 nyerem. á	400000	400000
1 „ á	200000	200000
1 „ á	100000	100000
1 „ á	50000	50000
2 „ á	20000	40000
2 „ á	15000	30000
4 „ á	10000	40000
10 „ á	8000	80000
27 „ á	6000	162000
100 „ á	2000	200000
200 „ á	1000	200000
1150 „ á	200	230000
20000 „ á	100	2000000

21499 nyeremény 48,232 000 kor.

4377. — 1895. sz.

HIRDETMÉNY!

A nagyméltóságú m. kir. Kereskedelemügyi miniszterium 80503.—VI. A. 1895. sz. magas rendeletével megengedte, hogy a Rimaszombatban 1895. évi október hó 21. és 22-ik napjain tartatni szokott ugynevezett őszi vásár helyett, mely a járványos állapotbetegségek miatt meghiusult

folyó 1895. november hó 25. és 26. napjain (hétfőn és kedden)

PÓTVÁSÁR

szarvasmarha és juhvásárral egybekötve tartassék.

Midőn ezt hivatalosan közhírré teszem, egyszersmind megjegyzem, hogy a vásár november 24-én, azaz vasárnap gyűlik, mely napon **b ó r v á s á r** is tartatik.

Kelt Rimaszombatban, 1895. november 14.

Szabó György,
polgármester.